

cia insinuat eo hāc durius de trāsacra
nequitia gemitibus fatigat & dolet ho-
mo q̄ fuit peccator. qz bonum incipit
iam quod nō fuit. odit quale fuisse se-
meminit amat qualem se esse debuisse
agnoscit & solam iam p̄mē amaritudi-
nē diligit. quia caute p̄siderat in quā
tis voluptatibus sua delectatioine pecca-
uit. Bene ergo p̄ belui: dicit post eū ru-
gitus & sonitus .quia cū mētem deus
ingredit p̄stat proculdubio qz mox p̄
nitentie gemitus sequatur ut ei iam sa-
lubriter flere libeat qui prius de imqui-
tatibus flendis iocunditate gaudebat
S̄z quo vberius culpa fletur eo altior
cognitione veritatis attingitur. qz ad vis-
tendū internū lumen polluta dudum
cōscientia lacrimis baptisata renoua-
tur. h̄c greg. Amanda ergo & deside-
randa ab omnibus est virtus p̄mē que
nō solum abstergit facinora verueriaz
p̄solatōrem in gratiā sancti spiritus
penitentibus & lugentibus solet impe-
trare. T̄estatur hoc quidam doctor sic
dicens Qui vere penitet & veraciter do-
let de peccatisq̄ mora indulgentiam
accipiet & quanto quis frequenter quā
roq̄ vellementius de suo reatu interno
dolor afficitur. tanto certior tantoq̄
securior de indulgentie remia efficitur
inde est q̄ aīam p̄mē lacrimis afflictā
tam frequenter quā libenter p̄solatur
spiritus sanctus illā frequenter visitat.
et illam libenter p̄fortat & advenie fidu-
ciam plene reformat quā sua scelera
fleundo damnare & damnando flere co-
siderat. incipit namq̄ extunc quedaz
familiaritas inter deum & aīam fieri &
ex eius aduentu nō tantum iam conso-
lari ymo aliquotiens quodam tnestas
bili gaudio repleri. Sed ad h̄c quis
ydoneus profecto verus penitens & co-
fitens post baptismū cū nullum aliud
nobis cōstitutū remediū est q̄ penitē-

cie & cōfessionis. h̄c ille p̄dat igitur
ex predicis satis clare q̄uo baptismus
p̄ peccatum violatus p̄ penitentiam re-
formatur.

Filius.

D̄eo etiam de hoc informari vñz
Omnia peccata qualiterq̄ com-
missa possint p̄pmām deleri vel si esta
liquod peccatum tam grande qd care
at indulgentia aut remissione.

Capitulū. XIII. Pater. A

Sire debes q̄
Omnia peccata p̄pmām deleri
possunt s̄m aug. Qui sic dicit. non est
quicquā in criminib⁹ qd non peni-
tudine deleatur excepta tamen despe-
ratione que facit delpare de dei miseri-
cordia & obstinatione que obdurat cor
ad peccandum. h̄c em̄ duo scilicet despe-
ratio & impenitentia carent remia. H
De desperatione dicit ysidor⁹. Nulla
esse tam magna culpa que nō habet re-
miam solum desperationis crimen est qd
non habet remia nec mereri potest. Et
beatus augu. Peccatum desperationis
vera mors est. Dicit beatus hieromi-
mus de penitentia. C Pribil tam
repugnat deo q̄ cor impenitens solum
crimen est qd remia non habet. h̄c hie-
romimus Ista igif dno solum modovide
licet desperatione & obstinatio sine impe-
nitentia iuxta s̄niā sanctorum docto-
riū dictum est. remiam nō merentur.
Cetera vero omnia peccata q̄uis enoz
mia p̄pmām delentur. T̄estatur hoc be-
atus augu. sic dicens quecūq̄ necessi-
tas cogat ad pmām nec quantitas cri-
minis nec breuitas temporis nec vñe
enormitas nec hore extremitas si pu-
ra fuerit & voluntatū muratio excludit
avemia. sed in amplissimos sinus suos
matet charitas reverentes recipit p̄
vigos & vel nolit nouatus hereticus.
semper repenteſſe ſuſcipit deus. h̄c

b. iiiij.

angu. Consolentur ergo christi fideles de tanta pietate dei et nullus licet in multa peccata et enormia lapsus fuerit de diuina misericordia desperet quia eius pietas excedit omnium viciorum et peccatorum quantitate et numerositate, nam omnia peccata ab origine mundi commissa diuine misericordie preparata sunt quasi una gutta aquae respectu totius maris, quod probat beatus bernardus in quadam auctoritate sic dicens. Excedit pietas ihesu christi quantum quantitate seu numerositatem.

Dicit item dicit dominus res ipsa. Res monstruosa peccatorum desperantibus de dei misericordia cum omnia peccata originata sunt remalia et mortalia ab origine mundi commissa diuine misericordie comparata sunt quasi una gutta aquae contra pelagus totius maris. lxx ber. Nullus igitur peccator audiens de dei pietate diffidat, si tamen per proximam conuertitur ad dominum, quod bonitas eius super omnes malicias delictorum. De hoc per origenes sic dicitur. Nihil desperandum est in illo qui propunguntur et qui conuertuntur ad dominum, non superat enim bonitatem dei malicia delictorum, unde si peccatorum fuisti, tantum si prouertus es et desististi a peccato iam sanctus appellaris. lxx origenes unde si quis est propter sua flagicia in desperatione positus redeat per proximam ad dominum nihil hesitans quia etiam desperatos si ex toto corde conuersi fuerint, in gremium sue pietatis letatiter suscipit christus. De hoc dicit ysidorus. Sed per dyabolus eos quos conuerti ad penitentiam aspicit immunitate scelerum percussus ad desperationem perducitorum subtracta speremus trahat in differentiationem quos non potuit retinere perseverantes in culpa. Sed penitentes preuidere debet callidas contra se hostis infidias sicut dei iusticia metuantur tamen quas uis in magnis sceleribus de misericordia est

confidat. Amplius igitur letetur de desperatione et aliqui conuerteruntur quod de ea que non debet de remia etiam si circa finem vite ad proximam reuertatur, hec ysidorus. Item de magna pietate dei quam frequenter peccatoribus exhibet, dicit beatus gregorius. Ineffabilia viscera pietatis dei culpas inseguuntur, et tamen peccates protegunt, iratus te indicat et tamen ab hostibus defendit cum ipsis non erat vincere, et tamen cum ipsis erat ne ab hostibus periret mater puerit telum eum videt ire in precipicium. lxx greg. Hoc ergo omnia premissa tante pietatis beneficia debet unusquisque peccator ex medullis cordis attendere et confidere devenia peccatorum suorum presume a peccatis contra deum commisso per penitentiam se purgare studeat. De hoc dicit cyprianus sic. Quisquid penitens debet de remia peccatorum presumere ut non quod tamen cesseret se purgare de culpa. Hic debet confidere se esse in testa dei ut caueat illius sinistra feriri. lxx cyprianus. Gaudet ergo omnes peccatores auidentes tantam pietatem et bonitatem esse invincibiles dei nostri, et nullus negat tante misericordie finum. Ego si quis est iuuenis et non est prolapsus in maiorem criminis conuertatur ad dominum et maiorem gratiam ab ipso consequetur quia multum utile est deo quod carum a iumento et in iumenture et sanitatem pueri confiteri et penitere. Est enim utile propter multa primo quia quoniam mutatur conversione in iumenture est grata et sanctificata tanquam primicie etatis et vite nostra domino. Et illud trecentorum. Bonum ab adolescentia sua. Secunda quia facilis et expedita quia talem conuersio-

Nem minus impedit precedens peccata
di consuetudo et peccatorum multitudi-
no et deo preteritis multa et onerosa satis-
facio et venie desperatio. nam quanto
minus quis peccauerit tanto citius per
suis excessibus satisfacere potest deo et
devenia gaudere. Tercia quia secura est
et multiplicat merita. mens enim que
non est onerata grauibus peccatis fre-
quentet est in gaudio. nam ubi bona co-
scientia et secura mens ibi est quasi ius-
ge coniunctum. Quarto quia virtutes con-
gregate in iuuentute semper coelectos so-
lent consolati et letantes facere. quod
probat iohannes abbas in tractatu de
xxi gradibus sic dicens. da prompte
labores iuuentutis iesu christi. et gau-
tebis in semper super diuitias impassibus
litatis. in iuuentute enim congregate se
mo confectos solantur et nutriti la-
boramus iuuenies frequenter currimus
vigilanter. quia mortis est incerta vere
malignos et crudeles dolosos astutos
potentes et non dormientes immateri-
ales et inuisibiles inimicos habemus
in manibus ignem tenentes et templum
domini dei ille iesu christi coburtere cupi-
entes et intentes per flamam que est in
eis. Nullus ergo iuuenis existens ini-
micos suos demones recipiat dicentes
Ne conteras carnem tuam et corpus
tuum ut non laboribus et infirmitatibus
concedas. hec iohannes abbas. Et si habemus quoniam valde salubre sit
in puericarum in etate iuuenili deo adhe-
tere per perfectam conuersationem. Si
quivero in adolescētia sua et iam in ad-
ulta etate peccata et facinora grauia lapsū
 fuerint anteque per longum usum et co-
stitudinem ipsaviciaremiant et mente
in nequicia indurent. necesse est ut fes-
tinent quantorius ad remedium preme-
re quam possint obtinere a deo grati-
am venie et messe. tales namque nonnulli

postquam cōnseruntur ad deum penitē-
tiā tanto fortiora acta pagunt quan-
to maiora peccata contra suum condi-
torē cōmiserunt. de talibus peccatori-
bus et alijs in statu innocentie ad deū
vocatis et conuersis beatus Gregori.
xviij mot. sic dicit. Pensandum est quod
occulto proprio omnipotens deus quos
dā ab ipsis exordiis suis innocentes
custodiat utque ad virtutum summa p-
uebit ut etate crescente simul in eis p-
ficiat et annorum numerus alios nume-
rotitas et celitudo meritorum. alios
vero in exordiis suis deserens scaturit
enibus vicisire per abrupta permittit
plerumque tamen eos respicit et ad se-
quendum se sancti amoris igne succē-
dit atque inolitas in eorum cordibus pru-
rigines viciorum vertit in feruorem
tutum et eo magis ignescunt ad deside-
rium requirendū pietatis dei quo ma-
gis erubescunt memoriā iniquitatis
sue sic sepe contingit in pugne certa-
mine miles ante ducis sui oculos con-
stitutus hostilivitatem turpiter cedit et
enormiter prebens terga feriatur qui
tamen hoc ipsum quod turpiter gessit
erubescens ante ducis sui oculos ma-
iores ex ipsa verecundia vires sumit ta-
toque forciora postea exercet quanto sa-
tagit. ut prius gloriam virtutis pera-
git et preteritam ignominiam debili-
tatis ergat. Sic igit nonnulli quidam
in dei fructu ex anteacta acris debili-
tate roborantur eosque ad custodiendā
mandata et futurorum trahit desiderium
et impellit memoria preteritorum ut
hinc ad futura amor provocet illinc de-
pteritis verecundia instiger. hec greg.
Sunt nonnulli qui nec in pueri-
cia nec in adolescētia vel iuuentute a ma-
licia sua vel mala vita ad deū se conuer-
tere studēt dicentes in cordibus suis
quamdiuviuit etas iuuenilis fruamur

wlupratib⁹ ⁊ desiderijs ⁊ postq⁹ sensu-
erimus de malis factis nostris p̄mam
agemus quozū stulticiā abbas effrem
in vñ. omes. sua sic cōmemorat dices
Quādo te obnoxiu p̄ peccatum sense-
ris ad p̄maz cōuerti non verecūdatis
seu cōfundari. qz qui hic penituerit in
nouissimo nō penitebit. clementer em
dñs ad penitentiā p̄fugientes suscipit
ne in miscdia domini fretus peccatis
peccata adiūcias. ne velis dicere viget
eras mea. carnis p̄cupiscentiā exerce-
bo ⁊ postremo in senectute malorū me
orum penitidine geram pius namq⁹
est dñs ⁊ multuz misericors nec ultra
facinorū meorū memorabī. summa
namq⁹ est stulticia h̄c in mente p̄cipe-
re. quis em nouit horam sive diem exi-
tus sui. nō em omes in senectute hac
luce privant. sed in diuethis etatibus
de hoc mundo migrant ⁊ in quibus ac-
tibus p̄cabitur homo in eisdem necel-
se est eum reddere rationē. nemo em⁹
in inferno cōfitebitur dño. sed tu nec
cuncteris ad penitentiā conueri semp
ante oculos tuos verteretur ultimus di-
es. Cum enim diluculo surrexeris ad
respaste ambigas puenire ⁊ cuz in le-
tro ad quiescendū membra posueris
noli cōfidere de lucis adventu ⁊ facili-
us te poteris refrenare ab omnib⁹. h̄c
abbas effrem. Tidemus igī p̄ predi-
cta q̄valde stultū sit talia in mente cō-
cipere. ⁊ in tali insensata cogitatione
perseuerare. qz multum infelix est qui
intuenturē suam in vich⁹ cōsumit. dy-
abolo seruiendo ⁊ postea senectutē su-
am vult offerre christo. Tete beato ber-
nat. qui dicit. Infelix est qui florē iu-
uenturis sue offert diabolo. ⁊ fecem se
necuturis sue christo. h̄c berñ. Tales ḡ
qui sic ad penititudinē senectutis tem-
pus expectat. multū timere debent ne
dum sperant a deo miscdia incidente

in eius indicium. De hoc dicit beatus
greg. Satis alienus est a fide qui ad a-
gendā penitentiā tempus senectutis
expectat. metuendū ei est ne dum spe-
rat miscdia incident in indicium. h̄c
grego. Ecce patet q̄valde incautū fit
differre penitentiā ⁊ emendationē vi-
teisq⁹ ad etatē senilez. Sed qđ
est adhuc grauius multi ipsam penitē-
tiā differuntisq⁹ ad extremā horam
mortis quod multū est piculosum. De
quo dicit beatus greg. in registro. Qui
penitentiā differt ad horaz sui obitus
estimo q̄ a merito penitentie eternali-
ter maneat alienus. nam fm aug. Pe-
nitentia sera raro est vera. Quō enim
quis potest penitentiā agere dolore in
firmitatis p̄grauatus ac in extremis
vite finibus cōstitutus. aut quō potest
penitentiā agere qui opa nulla satis-
factionis iam exercere valet vnde pe-
nitentia que ab infirmo seu moriente
petitur. timendum est ne ipsa moria
De piculosa hac in extremis peniten-
tia dicit beatus aug. in quadam ser-
mone sic. Parum est peccatorē penite-
re nisi penitentiā peregerit. ad emē-
danda enim crimina vx. penitentis
tantū nō sufficit. nam in satisfactōe in-
gentiū p̄cōrū nō d̄ba sed etiā opa que
runf. Datur etiā quidē in extremis pe-
nitentia ⁊ non potest negari sed aucto-
ritate mereat absolvi. Quō enim agit pe-
nitentia lassus. Quomodo agit p̄maz
in extremis finibus vite constitutus.
Quō penitentiā agere valeat qui iam
nulla opera satisfactionis per se opari-
potest ⁊ ideo penitentia que ab infir-
mo petitur infirma est penitentia que a
mortuo petitur. tantum timeo ne ip-
sa moriatur. Et ideo dilectissimi qui
cunq⁹ vult inuenire misericodiā dei
fanus agat penitentiā in hoc seculo

ut sanus esse valeat in futuro. hec aug.
Videmus igit̄ ex dictis q̄ p̄iculōsum
sit diff̄ere vsc̄ ad extrema h̄orā mori-
ns p̄mā iam egrotus quisq̄ circum-
datus infirmitatis dolore vir̄ cogitare
valz alud q̄ quod sentit. q̄ tota mēs
eius versatur ibi vbi vis est doloris &
si penitent ex dolore penitet. nō ex timo-
te quod valde displiceret deo. **I** De
hoc dicit br̄tūs hieronimus sic. Age pe-
nitentiā dum sanus es dū peccare po-
tes ut ex amore nō ex timore videaris
penitere & p̄ctā tere linquere non ipsa
te quia si egrotas quomodo scis q̄ vere
peniteas vix alid cogitare potes q̄d qd
sentis. illuc enī rapitur tota intentio
mentis vbi est vis doloris. hec h̄iero.
Valde igit̄ salubrē ē ut homo p̄māz
agar adhuc incolim̄ aī q̄ veniat ho-
ra mortis. ne dūz cum potest penitere
noluerit & cū tarde voluerit om̄io non
possit & qui prauēviuendo p̄mām pris-
movult agere in mortis articulo hui?
est valde dubia remissio. Quod tangit
yfidorus in tractatu de summo bono.
sic dicens q̄ quisquisq̄ sit peccator im-
pius si ad p̄mām conuertat consequi-
posseveria credit. nullus enī te dei bo-
nitate dubitet. sed sola accipiētū p̄ra-
uitas conferre sibi indulgentiā abne-
get in hac vita tantūdem p̄mē latet li-
bertas post mortem nullā esse correctō
mislicentia. Unde p̄ prophetā dicitur
date inquit domino deo vestro gloriaz
id est ante q̄ mors eterna preueniat in-
bac vita dum estis deum p̄mām glo-
rificate adhuc in seculo p̄mām agenti-
bus & op̄antibus dei misericordia subuenit
in futuro aut̄ iam non op̄amur sed ra-
tionē operū nostrorum ponimus. p̄ id
deteriorantur plerumq̄ iniqui qui p̄
pacientiam dei spaciū accipiunt emē-
dandi quam illi moravinti nō vta-
tur ad p̄māz. sed ad peccandi v̄surpāt-

audaciam. **A** malo autē in deteriu-
vadit qui tpe sibi ad penitendū indu-
to ad libertatem prauī operis vtitur.
Festinare debet vnuquisq̄ ad deū dū
potest ne dum si potest noluerit. cū tar-
de voluerit omnino nō possit. proinde
propheta ait. Querite dominum dum
inueniri potest inuocate eū dum pro-
pe est. Cobi iueniri potest nisi in bac
vita in qua etiam & prope est oībus in-
uocantibus eum. nam tunc longe et ut
quando dixerit. ite in ignem eternū.
Ondo em̄ non viderit & prope nō erit
quia videri poterit & non poterit in-
ueniri. Sed quando quis peccare po-
test penitentq̄ vnuam suam vnuen̄ ab
omni criminē corrigit nō dubiuq̄ φ ad
eternā transferat requiem. **Q**uis autē
prauēviuendo penitentiā in mortis ar-
ticulo agit sicut eiō damnatio incer-
ta est sicut remissio dubia. **Q**ui ergo
cupit certus esse in morte de indulgen-
tia. sanus penitet sanusq̄ pp̄terata fa-
cīora defleat. **E**t aliis cū tamen quā-
uis per pañitentiā propiciatio fit pec-
catorū sine metu tamen non debet esse
homo. quia penitentie satiſactio diui-
no tantū propensatur iudicio non hu-
mano. proinde quia miserationē dei oc-
cultā est. sine intermissione flere necē-
se est. neq̄ enī vñq̄ oportet penitentē
habere de peccato securitatē. nam secu-
ritas negligentiā p̄it negligentia aī
sepe advicia transacta reducit. hec yfi-
do. **R** Sciendū tñ φ op̄s ds enīz
et semili etate p̄stitutos nō deserit si ad
ip̄m veraciter p̄p̄mām p̄uersi fuerint.
nam tales br̄tūs gregō. invna om̄el. ad
penitendū h̄ortaf sic. d. **Q**ui vigilare i
scđavigilia noluit tercie viglie reme-
dia nō amittat q̄ i innētute advias
vite n̄ vigilabat satē i senectute resipi-
scat. **S**epe enī i extrema ec̄ positi nc̄ci-
tate p̄p̄gunt v̄sitanter se ḡa dei & illa-

que male gesserunt pfectus dilunnt aē
phona opa ut prevalent deum placas
resident quibus misericorditer igno
scitur quod deliquerunt. De talibus
dicit ysidorus i libro de summo bono
sic m̄lii supna gratia respecti in extre
mis ad deū reuertuntur p̄ p̄maz t que
cūq male gesserunt quotidianis fleti
bus purgant atq; in homis opibus ma
le gesta commutant quibus iuste totū
quod deliquerant ignoscitur. quia ipi
quod male gesserunt penitēdo cognos
cent. hec ysidorus. Sed adhuc scien
dum q̄ omnipotens deus etiaz circa fi
nem vite peccatorē non respuit. si ta
men veraciter penituerit. nam s̄m au
gustinū nulla penitentia est sera dum
modo firvera. Dicit etiaz ysidorus nō
dubitamus circa finem etiaz iustifica
ri h̄iem p̄ p̄me compunctionem si bo
na est in extremis compūctio t cōuer
sio. multo melior tamen est ante fines
ut ab hac vita securius transfeatur. hec
ysidorus. Et quia homo pro certo sci
re non potest utrū bona veram cōpū
etōez in extremis habere valeat p̄ quā
possit venia suoy delictorum obtinere
ac dei misericordiam inuenire t etiaz
dubius sit t incertū utrū hi qui in pec
catis multis sunt t differunt p̄mam vs
q; ad horam mortis cū querunt absolui
a sacerdote sic absoluuntur s̄do valde
necessariū est qui securus vult esse te
venia ut nō differat p̄maz vsc̄ ad semi
lem etatem vel quod peius est vsc̄ ad
articulum mortis. Sed in iuuenili eta
te vnuquisq; t cū sanus potest pecca
re. sua peīteat peccata t iuste viuat qd
si sic fecerit proculdubio t gratiam a
domino obtinebit. De hoc tractat bea
tus augu. sic dicens. Si quis positus
in ultima necessitate voluerit accipere
p̄mam fateor vobis non illi negamus
quod petit. sed si securus binc exierit

ego nescio. penitentiam dare possim?
securitatē vero non. nūquid dico dam
nabitur. sed nec dico liberatur. Ego et
go a dubio liberari age p̄mam dum sa
nus es. si sic egeris penitētiā ego dico
eo tempore quando peccare potuisti.
Si vis ergo agere penitētiā quando
tam peccare nō potes peccata te dimi
serunt non tu illa. Item due res sunt.
aut ignoscitur tibi aut non ignoscitur
tibi. quorū tibi futurū fit. nescio ergo
tene certum. dimittē incertum. hec au
gu. Cernentes igitur tam magnū bo
num t tam copiosuq; fructū esse invir
tute penitentie nullus negligat salutē
anime sue sed vnuquisq; qui se sentit
grauatū peccati onere currat ad reme
diū penitentie. p̄ p̄mam enim soluit
homo a peccato restituīt ecclie: recō
ciliatur christo: donis spiritualib; dis
tatur. de filio dyaboli efficitur filius
dei padis ap̄t̄. hec est que āgeli os
letificat. ipios iustificat amissa bona
reuocat. penam eternā vitat ad quam
appetendā sacra scriptura nos inuitat
dicence augustinus. Om̄ps auctoritas
scripture t om̄ibus bonorum t beatos
rum via ostendere conatur q; fit appeten
da penitentia que languores sanare
datos mūdat. mortuos suscitat. vicia
fugat. virtutes adorat. mētem robo
rat. omnia bona confert. t ad suscepti
ones christi preparat humana p̄cor
dia. Hec augu. De virtute etiam peni
tentie t eius p̄mendatione iohannes
crisostomus in quodaz sermone sic di
cit. O penitentia que peccata deo mi
serante remittit et paradisum reserat
que contritum sanat hominem que re
stat ex hyllarayitam de interitu revo
cat fiduciam reformat gratiamq; ba
bundantiorē refundit. O peniten
tia quid de tereferam. om̄ia ligata tu

solvit omnia soluta tu serua omnia ad
uersa tu mitigas omnia contrita tu sa-
nas oia desperata tu aias. Omnia
pma rutilantior auro splendidior so-
le quam no vincit peccatum nec defec-
tio supat nec desperatio telet pma re-
spuit avariciam horret luxuriam fugit
furorem firmat amor calcat superbiaz
ligiam patinet cōponit mores odit ma-
liciam. excludit inuidiam. Perfecta
pma cor mundat. amias sanctificat co-
git peccatorē omnia libenter sustinere
pma cor mundat. amias sanctificat
ad suscipiendū deum interiora prepa-
rat naturalia reparat gratitudo recupe-
rat. deo recōciliat. angelos letificat de-
mones fugat carnem domat spiritum
toborat celū imperat. Hec crif. Co-
ce quante sunt in pma efficacie siue v-
tutes et quāta bona confert his qui ag-
rediunt et assūmunt eam unde quilibz
pctōr qui desiderat a peccatis absolu-
er salvati non negligat eam. Si quis
iuuenis est pueratur ad dñm et penitē-
tiam no differat vsq ad senilem etate
ut securior possit esse tēxenia pctōrum
et gloria celestis patrie. Si quis vero
senex est et pma distulit ex sua negli-
gētia et incuria vsq ad senectutis eta-
tem tamen desperare no debet s̄ agat
pma eo fetuētis et diligentis quo
diuicius se cōspicit in via viciosa et for-
dida iacuisse. nullus vo differat ex p-
posito vsq ad horam mortis pma p-
ter picula et dubia salutis emenda
superius p sanctos doctores sufficien-
ter expressa.

Filius.
DEpma et eius effectibus ac utili-
tate sufficienter instructus sum.
nunc igit de gradibus siue pribus pe-
nitentie et alij eius circumstantijs cui
prio edoceri.

Capitulum. XV. Pater. L

Hętequam pro
cedatur ad explanationē pe-
nitentie et eius partium. Sciendū q̄
omnipotens deus propter transgres-
sionē suorū preceptorum et peccati ma-
culas odio habet omnes peccatores s̄
misericordiā presiat peccando pemitem-
tibus testante sapiete. Eccl. xij. qui dī
Altissimus odio habet pctōres et mis-
tis est pemitentibz. Si igitur non vis
odiri a deo displiceat tibi iniquitas et
odi pctm et eris deo amicus. quia hoc
odis qđ ille odit nec loquantū sufficit
ut displiceat pctā. sed neesse est ut p-
petratis sceleribus pma subsequat.
quia pctā impunita esse non possunt.
De hoc dicit beatus aug. in glo. super
psal. sic. Audi quia deus odit iniqui-
tatem et times si odit iniquitatem nun-
quid te sed in te est iniquitas odii illā
deus oderis et tu. eris enim deo amicus
si odisti qđ odit. Displiceat ergo in re
ipso tibi iniquitas tua. puniturus est ei
pctm malorum deus. preueni illū. no
vis ut ipse puniat. tu pumi. differt ma-
nū a pctis. tu noli differre conuerte te
ad pumiendū peccata. q̄ pctā impun-
ta esse no possunt. pumienda ergo erit
aut a te aut ab ipso tu pumi et agnosce
ut ignoscat. Et quid misericordis ē
deo qui tantū peccatores et qui in
omibz cōuersis ad se no curat prete-
rita. lxx angu. Per huc dicta colligere
possimus q̄ non sufficiat homini post
pctā ad deum pueri a malis actibus
abstinere et vitam in melius mutare ni-
fi etiam domino per penitentie volo-
rem pro suis excessibus studeat satissa-
cere. testante eodem beato augustino.
qui sic dicit. ad agendā penitētiaz no
sufficit vitā in melius mutantare et a ma-
lis actibus recedere nisi et de his q̄ fa-
cta sūt satisfaciās dño p pme dolozē p-